

آیا اعتقاد به خداوند ایجاب می کند که شخص حتما به راست بودن ادیان آسمانی نیز معتقد باشد؟

پاسخ:

هنگامی که با دلایل واضح و فراوان، عقل هر عاقلی ثابت می داند که جهان هستی دارای خالق است؛ با توجه به حکمت و نظم عجیب موجود در مخلوقات مسلم می شود که این خالق، خالق حکیم و مدبر است، و هیچ موجودی را بدون روزی و نسنجیده و مهمل رها نکرده است.

حال چنین خالق حکیمی که خلاق را از لحاظ جسمی و مادی اینگونه تدبیر نموده است، چطور ممکن است از لحاظ معنوی آنها را به حال خود رها نماید و کسی را از جانب خود به نزد آنها نفرستد و خط مشی آنها را تعیین نکند، و راه صلاح و فسادشان را از برای آنها تعیین ننماید؟!

در سبیل مثل، فرض کنید سازنده ای کارخانه عظیمی را بنا کرده و کارگران را نیز در آنجا حاضر نموده است؛ و بنا به دلایلی صلاح نمی داند خود مستقیما با کارگران مواجه شود و وظایفشان را به آنها بگوید. آیا جز این است که هیچ عقل سلیمی؛ نه می پذیرد که او کارگران را بدون آموزش و تعیین خط مشی کاری و واضح کردن صلاح و فسادشان رها نماید، و نه می پذیرد که او کسی را به عنوان فرستاده و جانشین خود به سوی آنها نفرستد؟!

پس آن خالق حکیمی که حتی مسیر و کیفیت عبور یک گلبول سفید را برای رسیدن به سطوح لازم از برایش معین نموده است؛ حتما به وسیله آنچه که اصطلاحا تحت عنوان ادیان آسمانی نامیده می شود و اصل تمامی آنها حق بوده و یکی می باشد، پیام خویش را به مردم رسانده و هدف از خلقتشان و راه هدایت آنها را از برایشان تبیین نموده است.

[/https://www.islampasokh.com](https://www.islampasokh.com)